

PLOU

EL PES DE LA ROBA XOPA

M'he aturat a observar el marge,
callat, ple d'heura i memòria
on s'hi havien estès els llençols
neteats a frec de sabó moll.

Als rentadors hi raja l'aigua d'aixeta.
Ja no ve de l'ànima subterrània,
ni brolla de la tosca carena.
Bassots de secrets callats.

Monument d'acords esbandits
entre dones corbades, de mans enrogides.
Relíquia de mots silenciats,
formadora d'identitats d'història coixa.

Escola d'equilibris, d'ofec de caràcters,
i de paraules de talla vella,
que ajudaren a dur el pes de la roba xopa
on no s'hi havia d'aprendre de lletra.

PRONÒSTIC DE SOL

De nou la tempesta

que tot ho arrasa.

Diuen què és el canvi climàtic

i que la pluja

sempre esdevindrà pedregada

i ho malmetrà tot.

Tant que havíem preuat la pluja,

que tot ho adobava.

I ara que no plou mai,

temem la borrasca

i només desitgem

pronòstic de Sol.

PLUJA

Vol abaltir el temps a la velocitat de la llum,
quan la pluja tant se li'n dóna l'indret on caure
i, desorientada, es deixa anar a qualsevol lloc.

Ella, sempre, havia estat amant de les rutines.
Era esperada, desitjada i es deixava estimar.
Ara, la seva confusió, la fa ser imprevisible.

Mai ha sabut que du amb ella el passat
que, en deixar-se caure, el dilueix amb l'ara
trencant el silenci amb melodia metàl·lica.

Mentre, les finestres col·leccionen llum
i un aixopluc ple de preguntes al cel
que no acaben de fer el pas per sortir.

La lluentor del terra ha esbandit la pols,
convertint-se en mirall d'un groc farola
i en un testimoni del tot obstinada.

Un ruixat que ja coneix d'altres vegades,
que es fa amo de les teulades
on hi rellisca, gota a gota, la seva folia.

PLOU

El doll furiós,
costa avall,
s'engoleix les vorades.

L'aigua s'embulla
enrabiada
i pica les portes.

Gàrgoles a broll
vomiten en cascada
dispersa pel vent.

El blau fosc
irromp pels finestrals
i enfosqueix les llars..

L'enrenou fa por
i encara no ha tronat.
Terrabastall negre i ofegat.

La padrina ajunta les mans:
Sant Marc, Sant Mateu,...
i tremola sobre la cadira.

LLEVANTADA

Els trons nocturns,
amplificats per la muntanya,
han desvetllat la vila,
quedant els somnis interromputs
i esvaïts per l'anelhada llevantada
que ha fet ploure un cop de vida,
igual que un massatge cardíac
que reanima d'una mort seca.

Han ressonat amplificats per la serra
i ningú ha vist com el cel, sense fons,
s'encenia contínuament,
posant llum a les cambres fosques.
El llarg brogit de la pluja nocturna
ha escurçat les sons de la nit
i la seva benignitat ha posat final
a un agost cruel de sequera.

Els ullals han tornat a brollar,
rials d'aigua corren alegres,
emportant-se els somnis fatídics
i duent aquelles veritats desitjades
que fan tornar omplir les reserves

de les promeses d'horitzons serens

i renovar les ganes de dilapidar

el fruit de l'abundor.

MALSON

Vaig somiar pluja torrencial
que s'enduia la vida.

Vaig somiar que no era certa,
que només regava l'horta.

El Sol portà l'arc iris
i l'esclat superà la fosca,
i les flors s'adreçaren
guanyant l'ombra.

I l'aire del somni
empenyé la llum
pel forat de la vigília

que sortí airosa,
fent dia la nit
i oblit el somni.

UNA LLEVANTADA COM LES D'ABANS

Una llevantada com les d'abans
que durant uns dies ha regat tant
que l'ànima de la natura s'ha omplert
i la seca esberlada s'ha embassat.

Ha revingut la flaira de terra molla
que ha inflat els somnis d'infantesa.
Els núvols, d'intimitat permanent,
s'han omplert d'ànims de primavera.

Casualment ha plogut i ho ha fet bé.
Els tolls de dies reflecteixen un cel net
que s'ha badat amb els ulls tant oberts
com per a veure els anhels que vindran.

Una aigua que ha esborrat les traces errades
i els camins que duïen cap a la derrota.
I, com fa l'estiu amb la fruita madura,
ha badat tots i cada un dels somnis.

ELS MOTS DILUÏTS

M'envolta una atmosfera de mots
diluïts dins l'aire.

Circulen perduts i desorientats,
sense valor.

Vocables que foren dits
en mil moments importants
i ara omplen l'espai i l'habiten,
pels carrers mullats de pluja
sortint de les finestres entreobertes,
colant-se pels espais dels transeünts.

Fins que inoculats a dins seu,
s'empelten en noves frases.

Perquè les paraules només temen al silenci
i volen definir el vellut d'un pètal de rosa.

PER FI

Per fi ha plogut com cal.

Feia mesos que no descarregava.

I ho ha fet sobre el roser ufanós
que ara, en tocar-li la ullada de sol,
escampa el seu perfum.

La comitiva, amb la ment buida
i l'esguard deixat al terra,
fila de reüll com tapien el nínxol,
just al costat del roser
que emana fragància.

LA PLUJA D'EN VALLVERDÚ

Vol abaltir el temps a la velocitat de la llum,
quan la pluja tant se li'n dona l'indret on caure
i, desorientada, es deixa anar a qualsevol lloc.

Ella, sempre, havia estat amant de les rutines.
Era esperada, desitjada i es deixava estimar.
Ara, la seva confusió, la fa ser imprevisible.

Mai ha sabut que du amb ella el passat
que, en deixar-se caure, el dilueix amb l'ara
trencant el silenci amb melodia metàl·lica.

Mentre, les finestres col·leccionen llum
i un aixopluc ple de preguntes al cel
que no acaben de fer el pas per sortir.

La lluentor del terra ha esbandit la pols,
convertint-se en mirall d'un groc farola
i en un testimoni del tot obstinat.

Des del passeig del Segre nocturn,
en Vallverdú, sota el paraigua, escruta
l'enigma de la dona solitària i elegant.

El ruixat que ja coneix d'altres vegades,
s'ha fet amo de les teulades
i deixa lliscar, gota a gota, la seva follia.

HA PLOGUT

Observo mil gotes
sobre la taula del pati.
Un cosmos atrapat
dins de cada tel transparent.
S'hi veu com el vent mou els núvols
que juguen a empaitar-se.
M'hi veig emmirallat
amb suavitats toves.
No hi veig ni fam, ni misèria,
només riquesa cristal·lina,
un ple tremolós resplendent.
Mil llàgrimes d'abundor
de transparències juganeres,
de paisatges subtils
que amaguen tant bé el seu secret,
que saben, que abans de dir res
arribarà una ullada de Sol
que dissiparà els mil universos.

ZENIT

S'esfilagarsa el núvol
deixant el cel més blau.

És aquell aire
que, ben alt, el desfà.

Però el mateix vent
en porta d'altres
que van tapant el cel.

Quan culmina el Sol,
ni aire, ni núvols s'atreveixen
a jugar a empaitar-se.

ÍNDEX

EL PES DE LA ROBA XOPA	1
PRONÒSTIC DE SOL	2
PLUJA	3
PLOU.....	4
LLEVANTADA	5
MALSON.....	7
UNA LLEVANTADA COM LES D'ABANS	8
ELS MOTS DILUÏTS	9
PER FI.....	10
LA PLUJA D'EN VALLVERDÚ	11
HA PLOGUT	13
ZENIT	14